

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci
OIB 77561654785

Poslovni broj: P-137/2025-54

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima po sucu Ivanu Katičiću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Željka Igalca iz Đakova, K. A. Stepinca 25, OIB: 09412935272, zastupan po punomoćniku Marinku Brajko, odvjetniku u Đakovu, protiv tuženika Addiko bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupana po Odvjetničkom društvu Knezović i partneri j.t.d., Zagreb, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne rasprave 24. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Hane Lukić Hob, odvjetnice u Vinkovcima i zamjenika punomoćnika tuženika Vjekoslava Rimca, odvjetnika u Vinkovcima, 12. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba iz članka 3. stavka 4. Ugovora o kreditu sklopljenog između tužitelja i prednika tuženika dana 5. siječnja 2006.g., solemniziran kod javnog bilježnika Želimira Mirića iz Vinkovaca pod brojem OU-20/2006, koja glasi: „kredit se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima, a podmiruje se u kunama obračunanim po srednjem tečaju Slavonske banke d.d. Osijek za devize na dan plaćanja.“

II. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, Zagreb, OIB: 14036333877, da tužitelju Željku Igalac iz Đakova, Vijenac k. A. Stepinca, OIB: 09412935272, isplati iznos od 5.537,20 eura (slovima: pet tisuća petstotridesetsedam eura i dvadeset centi) na ime ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli CHF s pripadajućim zateznim kamatama počev od dospijeća prvog dospjelog iznosa pa do isplate od, tj. od 1. prosinca 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine po stopi 14 % godišnje, od 1. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine, po stopi od 12 % godišnje a od 1. kolovoza 2015. godine pa do 31. prosinca 2022. godine uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. godine pa do 31. prosinca 2023. godine prema stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanoj za tri postotna poena, od 1. siječnja 2024. godine do isplate po stopi koja se određuje za

svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve to u roku 15 dana i to na:

- iznos od 3,93 eura počev od 01.12.2008. godine pa sve do isplate
- iznos od 5,22 eura počev od 01.02.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 6,89 eura počev od 01.03.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 7,81 eura počev od 01.04.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 5,67 eura počev od 01.05.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 5,32 eura počev od 01.06.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 3,52 eura počev od 01.07.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 0,73 eura počev od 01.08.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 1,70 eura počev od 01.09.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 3,21 eura počev od 01.10.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 2,13 eura počev od 01.11.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 1,63 eura počev od 01.12.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 3,56 eura počev od 01.01.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 5,72 eura počev od 01.02.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 7,12 eura počev od 01.03.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 7,22 eura počev od 01.04.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 11,44 eura počev od 01.05.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 10,17 eura počev od 01.06.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 11,94 eura počev od 01.07.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 22,74 eura počev od 01.08.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 18,42 eura počev od 01.09.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 29,07 eura počev od 01.10.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 24,40 eura počev od 01.11.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 19,88 eura počev od 01.12.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 31,89 eura počev od 01.01.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 37,57 eura počev od 01.02.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 32,63 eura počev od 01.03.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 33,28 eura počev od 01.04.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 30,68 eura počev od 01.05.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 31,40 eura počev od 01.06.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 42,87 eura počev od 01.07.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 44,50 eura počev od 01.08.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 62,60 eura počev od 01.09.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 53,69 eura počev od 01.10.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 45,42 eura počev od 01.11.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 44,41 eura počev od 01.12.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 43,63 eura počev od 01.01.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 45,97 eura počev od 01.02.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 49,09 eura počev od 01.03.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 49,18 eura počev od 01.04.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 47,51 eura počev od 01.05.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 48,11 eura počev od 01.06.2012. godine pa sve do isplate

- iznos od 49,18 eura počev od 01.07.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 48,27 eura počev od 01.08.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 48,12 eura počev od 01.09.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 47,06 eura počev od 01.10.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 44,92 eura počev od 01.11.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 47,39 eura počev od 01.12.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 48,37 eura počev od 01.01.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 48,02 eura počev od 01.02.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 44,40 eura počev od 01.03.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 46,84 eura počev od 01.04.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 47,77 eura počev od 01.05.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 46,40 eura počev od 01.06.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 43,17 eura počev od 01.07.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 41,31 eura počev od 01.08.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 42,93 eura počev od 01.09.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 44,50 eura počev od 01.10.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 47,30 eura počev od 01.11.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 45,57 eura počev od 01.12.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 46,34 eura počev od 01.01.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 46,97 eura počev od 01.02.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 36,38 eura počev od 01.03.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 37,27 eura počev od 01.04.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 36,85 eura počev od 01.05.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 35,82 eura počev od 01.06.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 35,19 eura počev od 01.07.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 35,65 eura počev od 01.08.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 36,85 eura počev od 01.09.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 37,73 eura počev od 01.10.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 37,97 eura počev od 01.11.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 38,59 eura počev od 01.12.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 39,30 eura počev od 01.01.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 39,11 eura počev od 01.02.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 61,25 eura počev od 01.03.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 58,21 eura počev od 01.04.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 61,59 eura počev od 01.05.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 59,28 eura počev od 01.06.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 62,13 eura počev od 01.07.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 61,23 eura počev od 01.08.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 58,64 eura počev od 01.09.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 53,81 eura počev od 01.10.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 54,45 eura počev od 01.11.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 53,68 eura počev od 01.12.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 53,93 eura počev od 01.01.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 55,39 eura počev od 01.02.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 51,72 eura počev od 01.03.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 53,78 eura počev od 01.04.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 50,99 eura počev od 01.05.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 49,80 eura počev od 01.06.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 48,68 eura počev od 01.07.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 52,09 eura počev od 01.08.2016. godine pa sve do isplate

- iznos od 52,09 eura počev od 01.09.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 49,84 eura počev od 01.10.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 51,98 eura počev od 01.11.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 52,35 eura počev od 01.12.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 53,50 eura počev od 01.01.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 55,43 eura počev od 01.02.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 54,41 eura počev od 01.03.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 53,53 eura počev od 01.04.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 53,31 eura počev od 01.05.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 51,29 eura počev od 01.06.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 49,48 eura počev od 01.07.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 48,69 eura počev od 01.08.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 42,27 eura počev od 01.09.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 41,06 eura počev od 01.10.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 43,97 eura počev od 01.11.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 41,27 eura počev od 01.12.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 41,32 eura počev od 01.01.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 38,61 eura počev od 01.02.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 39,40 eura počev od 01.03.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 41,15 eura počev od 01.04.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 37,78 eura počev od 01.05.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 34,64 eura počev od 01.06.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 39,81 eura počev od 01.07.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 39,31 eura počev od 01.08.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 39,07 eura počev od 01.09.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 44,11 eura počev od 01.10.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 42,18 eura počev od 01.11.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 42,41 eura počev od 01.12.2018. godine pa sve do isplate
- iznos od 42,96 eura počev od 01.01.2019. godine pa sve do isplate
- iznos od 43,90 eura počev od 01.02.2019. godine pa sve do isplate
- iznos od 51,49 eura počev od 01.11.2019. godine pa sve do isplate
- iznos od 307,98 eura počev od 01.11.2019. godine pa sve do isplate
- iznos od 53,00 eura počev od 01.12.2019. godine pa sve do isplate
- iznos od 52,41 eura počev od 01.01.2020. godine pa sve do isplate
- iznos od 53,60 eura počev od 01.02.2020. godine pa sve do isplate
- iznos od 55,35 eura počev od 01.03.2020. godine pa sve do isplate
- iznos od 57,48 eura počev od 01.04.2020. godine pa sve do isplate
- iznos od 59,21 eura počev od 01.05.2020. godine pa sve do isplate
- iznos od 7,19 eura počev od 01.09.2020. godine pa sve do isplate
- iznos od 56,73 eura počev od 01.12.2020. godine pa sve do isplate
- iznos od 55,58 eura počev od 01.01.2021. godine pa sve do isplate

III. Nalaže se tuženiku Addiko bank d. d. Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877, da tužitelju Željku Igalac iz Đakova, Vijenac K. A. Stepinca, OIB: 09412935272, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.391,46 eura (slovima: dvije tisuće tristodevedesetjedan euro i četrdesetšest centi) sa zateznim kamatama počev od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 12. listopada 2026., po stopi po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 10. ožujka 2020. podnio tužbu u kojoj navodi da je 5. siječnja 2006. sa Slavonskom bankom d.d. Osijek, pravnim prednikom tuženika, sklopio Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama broj 5140030242-27000050755/2006 na iznos od 39.000,00 CHF s rokom otplate na 30 godina (360 mjeseci). Navodi da je člankom 3. točkom 2. Ugovora ugovorena kamatna stopa u visini od 4,30 % godišnje, a člankom 4. točkom 1. Ugovora tužitelj se obvezao tuženiku plaćati kamate po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno izmjenama i dopunama Odluke tuženika o kamatnim stopama te da tužitelj prihvaća sve njezine kasnije izmjene i dopune.

1.1. Tužitelj navodi da je tuženik tijekom postojanja obveze iz Ugovora o kreditu odlukama mijenjao visinu kamatne stope, a obračunom veće kamatne stope od ugovorene, tuženik je povrijedio odredbu članka 3. i 4. tada važećeg Zakona o obveznim odnosima, a koja se odnosi na ravnopravnost sudionika u obveznom odnosu te na savjesnost i poštenje, kao i odredbe članka 81. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača kojim je propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u odnosima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, posebice ako potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj.

1.2. Tužitelj navodi da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1401/12 od 4. srpnja 2013., a koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu od 13. lipnja 2014. poslovni broj: PŽ-7129/13, u dijelu vezanog za ugovaranje kamatne stope utvrđeno da su banke, uključujući i ovdje tuženika, povrijedile kolektivne interese i prava potrošača koristeći u ugovorima o kreditima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe, na način da su u svoje ugovore o kreditu unosili odredbe o redovnoj kamatnoj stopi koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom Kreditora i njegovim internim aktima, a prilikom sklapanja ugovora potrošači kao korisnici kredita nisu s tuženicima pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metode izračuna tih parametara, što je zbog neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana imalo za posljedicu jednostrano povećanje kamatne stope te su time postupili suprotno odredbama ZOO-a i ZZP/03. Također, i stav Vrhovnog suda RH u odluci povodom revizije (Revt 249/14-2) na gore navedene presude je da su banke bile dužne svakog potrošača ozbiljno informirati o smislu i sadržaju odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i skrenuti mu pozornost na parametre o kojima ovisi kamatna stopa u budućem razdoblju trajanja kredita, a što one međutim nisu na valjani način činile u spornom razdoblju, zadovoljivši se nedorečenim i nerazumljivim formulacijama o promjenjivoj kamatnoj stopi iz unaprijed formuliranog standardnog ugovora, koja je kao takva potrošačima ostala potpuno nerazumljiva. Također navodi da kako su gornje navedene presude

donesene povodom tužbe za zaštitu kolektivnih prava i interesa od strane Udruga Potrošač, a sukladno čl. 502c. tada važećeg Zakona o parničnom postupku, tužitelj se u ovom individualnom postupku protiv tuženika ima pravo pozivati na utvrđenja iz navedenih presuda, a istodobno je i uređujući sud vezan za njih.

1.3. Tužitelj također navodi da je tuženik u Ugovor o kreditu, i to člankom 3. točkom 4. Ugovora, inkorporirao i valutnu klauzulu kojom anuitete, koji čine predmet i cijenu Ugovora o kreditu, vezao za tečaj švicarskog franka u odnosu na hrvatsku kunu, a čijim nekontroliranim rastom je tužitelj oštećen za razliku između tečaja švicarskog franka koji je iznosio na dan isplate kredita tužitelju na korištenje i tečaja koji je iznosio na dan plaćanja dospjelih mjesečnih anuiteta. Naime, ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli bile su nerazumljive tužitelju, kao prosječnom potrošaču, nepoštena i prema tome ništetne, jer je tuženik kao kreditor u vrijeme zaključivanja ugovora propustio informirati tužitelja o četiri činjenice: o općem riziku vezanom uz svaku valutnu klauzulu, o činjenici da je rizik intervalutarnih promjena u valutnoj klauzuli vezanoj za švicarski franak neusporedivo veći u odnosu na isti takav rizik u valutnoj klauzuli vezanoj uz euro, o tome da je rast tečaja švicarskog franka u kontekstu skorog uvođenja EURO zone gotovo potpuno izvjestan, te o povećanom riziku koji donosi istovremeno ugovaranje valutne klauzule i promjenjive kamatne stope.

1.4. Tužitelj smatra kako je Ugovor u cijelosti ništetan, kao i pripadajući Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini, a tužitelj temeljem toga ima pravo na uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije sklapanja predmetnog ugovora, sve sukladno članku 323. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima. Također ističe kako je i u presudi Suda EU poslovni broj C-118/17 (predmet Zsuzsana Dunai) zauzet stav da odredba koja se odnosi na tečajni rizik (valutnu klauzulu) određuje glavni predmet ugovora, te se stoga održavanje valjanosti ugovora ne čini pravno mogućim. (par. 51. i 52. Presude). Upravo Sud EU navodi kako u takvoj situaciji presudnu ulogu igra volja potrošača, ovdje tužitelja, pri čemu on odlučuje da li će ugovor ostati i dalje na snazi s ništetnim odredbama ili će ga utvrđivati ništetnim u cijelosti, ovisno što je potrošaču povoljnije.

1.5. Tužitelj također navodi da ukoliko sud ipak utvrdi da predmetni Ugovor o kreditu nije ništetan u cijelosti, tužitelj postavlja eventualno kumulirani tužbeni zahtjev usmjeren na utvrđenje ništetnom odredbe o valutnoj klauzuli CHF (deklaratorni zahtjev) i na isplatu preplaćenih iznosa temeljem takve ništetne ugovorne odredbe (kondemnatorni zahtjev), obzirom da je valutna klauzula u postupku kolektivne zaštite pravomoćno utvrđena ništetnom. Također napominje kako je prethodno ishodio prvostupanjsku presudu radi utvrđenja odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi ništetnom i to u svoju korist, te stoga navedenu preplatu neće uzimati u obzir prilikom izračuna i postavljanja konačnog tužbenog zahtjeva.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu i to kako po osnovu tako i po visini. Navodi da tužitelj nije naveo pravnu osnovu svoje navodne tražbine. Također ističe prigovor zastare.

2.1. Navodi da tužitelj nema pravo na vraćanje iznosa plaćenih po Ugovoru o kreditu, i to iz razloga jer je otplatom kredita u cijelosti isti Ugovor prestao postojati, odnosno više ne postoji dužničko vjerovnički odnos između stranaka, te stoga više i ne postoje sporne odredbe o valutnoj klauzuli i kamatnoj stopi, i stoga se više iste ne mogu utvrđivati ništetnim, niti se temeljem njih može tražiti bilo kakvo plaćanje od tuženika.

2.2. Također navodi da tužitelj ničim nije dokazao da bi sporne odredbe Ugovora o kreditu u pogledu načina promjene kamatne stope i valutne klauzule bile ništetne i osporava da bi se na ovaj konkretni slučaj mogla primijeniti presuda donesena u sporu za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača. Ovaj prigovor tuženik ističe iz razloga jer nije postojala mogućnost ostvarenja kolektivne zaštite potrošača prema potrošačkim propisima koji su bili na snazi u trenutku sklapanja osnovnog Ugovora, i stoga se po tuženiku tužitelj uopće ne može pozivati na utvrđenja iz presuda donesenih u okviru kolektivnog spora koji se ne odnosi na Osnovni ugovor. Smatra da je pravna zaštita koja je pružena u kolektivnoj presudi pružena na apstraktnoj razini i da se ne može automatski primijeniti na konkretni Ugovor o kreditu, već da je upravo na tužitelju teret dokaza da je ništetna odredba Ugovora o kreditu o načinu promjene kamatne stope i valutne klauzule. Smatra da je potrebno uzeti u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja u trenutku sklapanja Ugovora. Ističe da u odnosu na sporne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli nisu ispunjeni uvjeti za provođenjem testa poštenosti iz odredbe čl. 84. ZZP/03, niti uvjeti iz čl. 81. ZZP/03, da bi se ista odredba mogla utvrditi nepoštenom. Po tuženiku odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi i odredba o valutnoj klauzuli ne mogu biti ništetne iz razloga jer iste nisu zabranjene, odnosno nisu protivne niti jednom prisilnom propisu, a osim toga po tuženiku su iste odredbe uočljive, jasne i razumljive.

2.3. Tuženik ističe kako je Ugovor o kreditu sastavljen u obliku solemnizirane privatne isprave. Navedeno znači kako je tužitelj od strane samog javnog bilježnika bio upoznat sa svim detaljima ovog pravnog posla i pravnim posljedicama koje iz istog proizlaze. Predlaže da se na ove okolnosti sasluša javni bilježnik Mirodar Kovač.

3. Očitujući se na navode iz odgovora na tužbu tužitelj ističe da tuženik neosnovano ističe prigovor zastare potraživanja tužitelja, budući je za početak tijeka zastare relevantan je trenutak pravomoćnosti presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od 4. srpnja 2013.g. koja je u dijelu koji se odnosi na ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica švicarski franak potvrđena Presudom Visokog trgovačkog suda RH broj: PŽ-632/2017-10 od 14. lipnja 2018.

3.1. Tužitelj navodi da utvrđenja iz kolektivnog spora imaju direktan učinak na pokrenute individualne postupke o čemu najbolje svjedoči stav Vrhovnog suda RH u presudi poslovni broj: Rev-3142/18-2 te stoga nije ni potrebno provoditi dokazni postupak u smislu osnovanosti tužbenog zahtjeva, već samo u smislu visine tužbenog zahtjeva, odnosno potrebno je provesti financijsko knjigovodstveno vještačenje na sporne okolnosti iz tužbe.

3.2. Tužitelj ističe da su neosnovani prigovori tuženika kako ugovorena valutna klauzula nije ništetna. Nesporno je da je valutnu klauzulu zakonom dopušteno ugovarati na način da se vrijednost ugovorne obveze u valuti RH izračunava na temelju cijene zlata ili tečaja valute RH u odnosu prema stranoj valuti, međutim, valutna klauzula je, kako u ovom Ugovoru o kreditu, tako i u svim ostalim istim ili sličnim ugovorima o kreditu u švicarskim francima zaključivani u razdoblju 2003. – 2008. godine, prouzrokovala značajnu neravnotežu u pravima ili obvezama između ugovornih strana na način da je tuženiku naglim porastom tečaja švicarskog franka u odnosu na kunu oko 2009. godine kreditna obveza višestruko porasla i dovela ga do ruba materijalne egzistencije, pri čemu se tuženik kao druga ugovorna strana prekomjerno „obogatila“ nauštrb tužitelja te prekršio načelo ravnopravnosti sudionika u obveznom odnosu i načelo savjesnosti i poštenja iz čl. 4. Zakona o obveznim odnosima.

4. Nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, tužitelj je podneskom od 30. siječnja 2029. specificirao tužbeni zahtjev, te i dalje predlaže da sud u cijelosti proglasi ništetnim predmetni ugovor o kreditu, a podredno da ništetnom proglasi samo odredbu ugovora o kreditu kojom je ugovorena valutna klauzula u CHF, te da tuženik isplati tužitelju iznos od 5.537,20 eura, zajedno sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci ove presude.

5. Tuženik se u podnesku od 20. veljače 2024. protivi djelomičnom povlačenju tužbe.

6. Sud je u ovom postupku donio presudu broj: P-97/2020-37 od 30. travnja 2024. kojom je u točki I. izreke utvrđeno da je ništetna odredba članka 3. stavka 4. predmetnog ugovora o kreditu, točkom II. je naloženo tuženiku da isplati tužitelju iznos od 5.537,20 eura, zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dospijeća svakog mjesečnog iznosa, točkom III. je naloženo tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak, točkom IV. je odbijen glavni tužbeni zahtjev kojim je traženo da sud utvrdi kako je predmetni ugovor o kreditu u cijelosti ništetan, te je točkom V. odbijen prigovor prijeboja.

7. Županijski sud u Bjelovaru je presudom i rješenjem broj: GŽ-476/2024-3 od 17. listopada 2024. potvrdio prvostupanjsku presudu u točki IV. I V. izreke, dok je ukinuo presudu u točkama I., II. i III., s uputom da je u ponovljenom postupku potrebno saslušati tužitelja i svjedoke predložene od strane tuženika.

8. Na glavnoj raspravi od 5. ožujka 2026. tuženik je odustao od prijedloga za saslušanjem svjedoka Ivana Đutovića, Ive Krhlanko Cvetko i Mirele Sesar. Na istoj glavnoj raspravi punomoćnik tužitelja je naveo da je tužitelj i dalje teško bolestan i da ne može pristupiti sudu radi saslušanja.

9. U podnesku od 5. ožujka 2026. punomoćnik tužitelja je naveo da je tužitelj prije nekoliko godina doživio težak moždani udar uslijed kojeg je ostao nepokretan, a ujedno je izgubio i mogućnost govora i dugoročnog pamćenja, radi čega nije u mogućnosti iskazivati u ovom postupku.

10. U podnesku od 11. ožujka 2026. tuženik je naveo da ukoliko tužitelj ne može zbog zdravstvenog stanja pristupiti sudu, da odustaje od prijedloga za saslušanjem tužitelja.

11. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao ugovor o kreditu (list 8.-19. spisa), obavijest o promjenama kamatnih stopa (list 20. spisa), podaci o uplatama (list 21.40. spisa), članak mr.sc. Andrije Erakovića (čist 86.-94. spisa), članak Jasmina Halebić i Dijane Husaković (list 158.-173. spisa), glasilo tuženika (list 177.-185. spisa), bilten o bankama (list 186.-196. spisa), isječki iz novina (list 197.-204. spisa), podaci o uplatama (list 233.-242. spisa), izvadak iz poslovnih knjiga (list 248. spisa), dopis tuženika (list 149. spisa), izvadak iz poslovnih knjiga (list 250. spisa), opomena (list 254. spisa), dopis tuženika (list 255. spisa), izvadak iz poslovnih knjiga (list 256. spisa), obavijest o promjeni kamatne stope (list 311. spisa), otplatni plan (list 312.-316. spisa), obavijest o promjeni kamatne stope (list 317. spisa), otplatni plan (list 318.-323. spisa), obavijest o promjeni kamatne stope (list 324. spisa), otplatni plan (list 325.-329. spisa), obavijest o parametrima kamatne stope (list 330.-331. spisa), otplatni plan (list 332.-336. spisa), obavijest o promjeni kamatne stope (list 337. spisa), specifikacija uplata (list 338.-342. spisa), otplatni plan (343.-346. spisa), obavijest o promjeni kamatne stope (list 347. spisa), izračun efektivne kamatne stope (list 348.-358. spisa), pregled prometa (list 359.-380. spisa), nalaz i mišljenje vještaka (list 386.-397., spisa), izračun tuženika (list 421.-427. spisa), isplatni nalog (list 428.-429. spisa), očitovanje vještaka (list 430.-440 spisa).

12. Sud je odbio prijedlog za saslušanjem svjedoka javnog bilježnika Želimira Mirića, obzirom isti nije bio nazočan prilikom pregovora između tužitelja i prednika tuženika u vezi predmetnog ugovora o kreditu, radi čega nema neposrednih saznanja o samom sklapanju ugovora o kreditu.

13. Na temelju ocjene provedenih dokaza sukladno odredbi članka 8. Narodne novine broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje u tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

14. Tijekom postupka nije sporno da su tužitelj i prednik tuženika Slavonska banka d.d. Osijek 5. siječnja 2006. zaključili ugovor o kreditu broj 5140030242-27000050755/2006 na iznos od 39.000,00 CHF s rokom otplate na 30 godina.

14.1. Također nije sporno da je donesena pravomoćna odluka u postupku koji se vodio radi zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem P-1401/12 od 4. srpnja 2013. kojom presudom je utvrđeno da je ovdje tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditu promjenjiva u sukladno s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, te da je ista presuda u tom dijelu potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., te da je u pogledu ništetnosti u ugovaranju valutne klauzule ista presuda Trgovačkog suda u Zagrebu potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. a da je istu presudu potvrdio i Vrhovni sud RH u predmetu poslovni broj Rev-2212/18 od 3. rujna 2019.

14.2. Nije sporno da je Slavonska banka d.d. Osijek, a koja je sa tužiteljem zaključila sporni ugovor o kreditu tijekom 2008., pripojena Hypo Alpe-Adria Bank d.d. Zagreb, a da je potom Hypo Alpe-Adria Bank d.d. Zagreb nastavila svoje daljnje poslovanje pod nazivom Addiko Bank d.d. Zagreb.

15. Tijekom postupka je sporno da li je ništetna odredba članaka 3. stavka 4., predmetnog ugovora o kreditu kojima je ugovorena valutna klauzula, odnosno da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima, a podmiruje se u kunama obračunanim po srednjem tečaju Slavonske banke d.d. Osijek za devize na dan plaćanja. Sporno je da li je kod zaključenja ugovora o kreditu postojala ravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, sporno je da li se utvrđenja u postupku povodom kolektivne tužbe mogu primijeniti u ovom postupku. Također je sporno je li potraživanje tužitelja zastarjelo.

16. U pogledu spora o nepoštenosti ugovorne odredbe o promjenjivoj stopi redovne kamate i valutne klauzule vođen je sudski postupak radi zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu koji je 4. srpnja 2013. donio presudu poslovni broj: P-1401/2012 kojom je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica švicarski franak, te u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim

aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09.) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

17. Vrhovni sud Republike Hrvatske je 3. rujna 2019. donio presudu poslovni broj Rev-2221/2018-11 kojom je odbijena, između ostalog, i revizija tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. u dijelu u kojem je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 u pogledu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu redovnu kamatnu stopu koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva i ugovaranje valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak.

17.1. Dakle, pravomoćnom presudom u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača odlučeno je da su određene odredbe ugovora o kreditu ništetne u dijelu kojem je određiva kamatna stopa i valutna klauzula vezana uz CHF, a isti stav potvrđuje i sud Europske unije u predmetu C-186/16 Ruxandra Paula Andriciuc i dr. protiv Banca Romaneasca SA.

18. Tuženik je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. (u kojem razdoblju je sklopljen i Ugovor koji je predmet ove pravne stvari), povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita (uključujući i tužitelja) na način da je sklapajući ugovore o kreditima, te koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom i drugim internim aktima tuženika, te u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita (uključujući i tužitelja) sklapajući ugovore o kreditima te koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa.

19. Nadalje, odredbom članka 81. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03, dalje u tekstu: ZZP), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu, propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu ravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. navedenog članka smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

19.1. Stavkom 4. istog članka propisano je da ako trgovac tvrdi da se u pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

19.2. Odredbom članka 83. ZPP propisano je da prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena, uzimat će se u obzir narav robe i usluge koje predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije ili prilikom sklapanja ugovora te ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje predstavlja glavni ugovor.

20. U postupku koji se vodio za zaštitu kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, a u kojem je i donesena presuda poslovni broj: P-1401/12, od 4. srpnja 2013., nesporno je utvrđeno da odredbe ugovora koje sadrže valutnu klauzulu nisu prošle "test poštenja", odnosno da isti test poštenja u konkretnom slučaju nije prošao niti tuženik, odnosno da je i tuženik kao i sve druge banke u tom promatranom razdoblju isti kredit prikazivao na način da se rizik tečajnih razlika klijentima uglavnom prešućivao ili im se umanjivao isti rizik, odnosno u svakom slučaju da taj rizik tečajnih razlika korisnicima kredita nije dovoljno obrazložen, zbog čega su potrošači mogli doći do zaključka da je ponuda kredita vezanih u CHF najpovoljnija.

21. Slijedom navedenog odredba članka 3. predmetnog ugovora kojom je ugovorena valutna klauzula u CHF predstavljaju ugovorne odredbe u odnosu na koje je u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 utvrđeno da predstavlja povredu propisa zaštite potrošača.

21.1. Odredba o promjeni kamatne stope kao cijeni kredita i vezivanje glavnice kredita uz CHF su ključne odredbe ugovora o kreditu od kojih zavisi rata kredita, pa sukladno tome i konačni iznos koji će ugovaratelj platiti davatelju kredita, a koji parametri su najbitniji za donošenje odluke o sklapanju ugovora o kreditu, pa je stoga neopravdano prepustiti promjenu kamatne stope jednostranoj odluci banke, dakle, samo jednoj ugovornoj strani ili visinu glavnice prepustiti promjeni tečaja CHF, dok s druge strane klijent kao korisnik kredita ne raspolaže znanjem koje je potrebno za razumijevanje funkcioniranja tržišta kredita. U takvoj situaciji korisniku kredita bilo je potrebno pružiti cjelovite informacije u odnosu na značaj i promjenu kamatne stope u odnosu na prvotno ugovorenu, kao i sve informacije koje bi mogle utjecati na promjenu tečaja CHF, kako bi korisnik kredita mogao procijeniti da li isti odgovara njegovim financijskim potrebama i mogućnostima. Tim više jer se u postupku kolektivne zaštite potrošača pravomoćno utvrdilo da se radi o odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo. Stoga, obzirom je izostalo određivanje takvih parametara, to naznačeni dio odredbe članka 3. nije razumljiv. Kriteriji o ugovaranju CHF kao valute za koju je vezana glavnica kredita uz obvezu korisnika kredita snositi cjelokupni rizik tečajne razlike, trebali su biti precizirani već u Ugovoru o kreditu ili u odlukama tuženika, tako da je ta odredba ocjenjena kao nerazumljiva, pa time i nepoštena.

22. Sukladno članku 502.c ZPP-a ovaj sud je vezan za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je ništetna odredba ugovora o promjenjivoj stopi redovne kamate i odredba o valutnoj klauzuli. Odredbe Zakona o zaštiti potrošača o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima implementirane su temeljem Direktive vijeća 93/13/EEZ od 5. 4. 1993., kao temeljnom aktu donesenom sa svrhom usklađivanja zakona i drugih propisa država koji se odnose na nepoštene odredbe u ugovorima koji se sklapaju između prodavatelja robe i pružatelja usluge i potrošača. U odnosu na pravne

odnose i sporove koji su nastali prije ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju u kojem se razdoblju neposredno nije primjenjivalo pravo Europske unije, postojala je obveza suda da tumači nacionalno pravo u duhu prava Europske unije i sveopće njene pravne stečevine (što uključuje i praksu suda EU), a na što se Republika Hrvatska obvezala sklapanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju koji je u primjeni od 2005. Tako sustav zaštite koji provodi direktiva o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima počiva na ideji da se potrošač nalazi u slabijem položaju u odnosu na prodavatelja ili pružatelja usluga što se tiče pregovaračke snage i razine informacije (presuda Europskog suda C194/14.) prvi put unutar testa nepoštenosti pretpostavlja postojanje ugovornih odredbi o kojima se nije pojedinačno pregovaralo.

23. Ovakav direktan učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača i presude koja bude donesena u tom postupku i koja kao takva obvezuje sudove u pojedinačnim postupcima zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj presudi poslovni broj Rev-3142/18 od 19. ožujka 2019. Iz navedene revizijske odluke nedvojbeno proizlazi da u pojedinačnim postupcima koje pokreću potrošači uopće nije nužno provoditi poseban dokazni postupak, jer bi isto bilo, a s obzirom na utvrđenja iz postupka kolektivne zaštite, potpuno neekonomično i previše tegobno za potrošača, a isto tako i suprotno odredbama Zakona o parničnom postupku i Zakona o zaštiti potrošača. Ova presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske bila je predmet ispitivanja i pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, te je u ustavnosudskom postupku utvrđeno da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u osporavanoj presudi iznio detaljne razloge o direktnom učinku pravomoćne presude donesene u sporu radi zaštite kolektivnih interesa pri tome dovodeći u vezu odredbu čl. 502. c ZPP-a o okolnostima konkretnog slučaja i općom svrhom te odredbe za pravni sustav zaštite potrošača zbog čega Ustavni sud u svojoj odluci poslovni broj U-III-2233/19 od 10. lipnja 2020. utvrđuje da takvo stajalište Vrhovnog suda nije neobrazloženo niti je proizvoljno.

24. Tijekom postupka je utvrđeno da tužitelj ima status potrošača. Naime, prema odredbi članka 3. ZZP i prema svim kasnijim izmjenama istoga zakona, određeno je da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti.

24.1. Uvidom u zaključen ugovor o kreditu nesporno je utvrđeno da je isti ugovor tužitelj zaključio kao fizička osoba i da mu je isti kredit odobren kao namjenski za adaptaciju kuće.

24.2. Obzirom na navedeno, stav je suda da tužitelju pripada pravo na pravnu zaštitu temeljem Zakona o zaštiti potrošača i to iz razloga jer njegovo svojstvo potrošača proizlazi iz samih odredbi zaključenog ugovora o kreditu, iz kojeg je vidljivo da namjena istog kredita nije bila za nikakve poslovne, obrtničke ili druge namjene, a tuženik tijekom postupka nije niti pokušavao dokazivati drugačije.

25. Čitanjem predmetnog ugovora o kreditu utvrđeno je da je člankom 3. stavkom 4. ugovora ugovoreno da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima, a podmiruje se u kunama obračunanim po srednjem tečaju Slavonske banke d.d., Osijek za devize na dan plaćanja.

26. Iz navoda parničnih stranaka jasno proizlazi da je ugovor o kreditu sastavila banka te da je i spornu odredbu u ugovor o kreditu unijela banka. Slijedom toga, o ovoj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo, a sukladno odredbi članka 81. stavka 2. ZZP.

27. Tuženik je tijekom postupka odustao od dokaznih prijedloga za saslušanjem svjedoka, te za saslušanjem tužitelja, tako da tijekom postupka tuženik

nije dostavio dokaze temeljem kojih bi proizlazilo da se o spornoj odredbi pregovaralo, a što je bio dužan sukladno odredbi članka 81. stavka 4. ZZP.

28. Slijedom svega navedenog sud je ocijenio da je ništetna odredba članka 3. stavka 4. predmetnog ugovora o kreditu kojima je ugovorena valutna klauzula u CHF.

29. Radi utvrđivanja preplaćenog iznosa zbog promjene tečaja CHF provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještaku Tomislavu Borković iz Vinkovaca. U svom nalazu vještak navodi da su prednik tuženika Slavonska banka d.d. Osijek kao kreditor i tužitelj zaključili Ugovor o kreditu broj 51400302242-27000050755/2006 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama kojim se tužitelju stavlja na raspolaganje iznos od 39.000,00 CHF po važećem srednjem tečaju za devize kreditora. Otplata kredita ugovorena je s rokom od 30 godina, a kredit se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima s dospijećem početnog anuiteta u iznosu od 207,51 CHF dana 01. ožujka 2006. sve po srednjem tečaju za devize kreditora za 1 CHF. Anuiteti dospijevaju na naplatu uzastopno, svakog prvog dana u kalendarskom mjesecu počevši od dana dospijeća prvog anuiteta. Vještak navodi da je kao početni tečaj u izračunu primijenjen važeći tečaj na dan isplate kredita za 1 CHF = 4,756 kuna, dok je nominalni iznos početne kamatne stope utvrđen u visini 4,90 %.

29.1. Vještak navodi da je od strane korisnika kredita otplata po predmetnom ugovoru o kreditu vršena u različitim iznosima i u različite datume u odnosu na ugovorom o kreditu utvrđene datume dospijeća i nominalne iznose anuiteta prema otplatnim planovima. Za sva kašnjenja u uplatama od strane korisnika kredita zaračunate su pripadajuće zakonske zatezne kamate. Od strane poslovne banke, sukladno pozitivnim zakonskim propisima odnosno računovodstvu banaka na pripadajućem kontu trebaju biti evidentirane sve tečajne razlike (bilo pozitivne ili negativne) nastale u odnosu na odstupanja u plaćanju anuiteta u odnosu na ugovorene datume dospijeća prema otplatnim planovima (svakog prvog u mjesecu). Pozitivne tečajne razlike u poslovnim knjigama tuženika trebale bi biti iskazane su kao prihodi, a negativne tečajne razlike kao rashodi. Stoga kao ispravnim u nalazu i mišljenju pri izračunu razlika anuiteta uzeti su u obzir važeći tečajevi kreditora za 1 CHF prema ugovorom određenim datumima dospijeća anuiteta (svakog prvog u mjesecu).

29.2. Vještak je naveo da ukupan iznos više plaćenih anuiteta uzimajući u obzir tečaj na dan dospijeća svakog pojedinačnog anuiteta u odnosu na tečaj na dan isplate predmetnog ugovora o kreditu iznosi 5.537,20 eura. Vještak je u nalazu i mišljenju iskazao ugovorene i stvarno plaćene anuitete za svaki mjesec tijekom trajanja otplate kredita. Vještak je također naveo da je uzimajući u obzir tečaj na dan dospijeća svakog pojedinačnog anuiteta u odnosu na tečaj na dan zaključenja ugovora o kreditu utvrđeno je da je tužitelj platio manje anuitete (tzv. negativna tečajna razlika) u iznosu od 199,33 eura. Vještak navodi da razlike anuiteta uzimajući u obzir početno ugovoreni tečaj u vrijeme isplate po ugovoru o kreditu, kao i sve naknadne izmjene tečaja CHF na dan kada je vršena uplata, odnosno dospijeća svakog pojedinačnog anuiteta utvrđene su u ukupnom iznosu od 5.337,87 eura.

30. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, dok je tuženik naveo da je vještak izradio izračun koristeći pogrešan tečaj na dan isplate. Također, tuženik ističe kako vještak nije fiksirao tečaj na 6,39 kn za 1 CHF u periodu od

01.veljače 2015. do siječnja 2016. te je koristio tečaj na dan dospijeća umjesto ispravno na dan plaćanja obzirom je tako bilo ugovoreno.

31. Očitujući se na primjedbe tuženika, vještak u podnesku od 26. veljače 2024. navodi da je nalaz i mišljenje sačinio prema postavljenom zadatku vještačenja primjenom metodologije sukladno pravilima struke, sve temeljem uvida u dokumentaciju sadržanu u predmetnom spisu. Kao početni tečaj u izračunu primijenio je važeći tečaj na dan isplate kredita 5. siječnja 2006. za 1 CHF = 4,756 kn koji je utvrdio uvidom u vjerodostojni poslovni dokument tuženika (stranica 348 spisa). Vještak navodi da iz dostavljene simulacije tuženika nije moguće utvrditi da li se iskazani iznosi u HRK odnose samo na glavnica i redovne kamate, ili je u navedenim iznosima uplata sadržana i zatezna kamata, odnosno troškovi opomena ili dr. troškovi. Pravno je pitanje da li u tom slučaju tužitelj ima pravo potraživati tečajne razlike nastale uzimajući u odnos navedeni iznos troška i zatezne kamate po tečaju na dan plaćanja u odnosu na početni tečaj. Tuženik ne prilaže vjerodostojnu knjigovodstvenu dokumentaciju kao prilog svojim tvrdnjama, odnosno da je simulacija u skladu s knjigovodstvenim evidencijama zaduženja i uplata po predmetnom ugovoru o kreditu.

31.1. Vještak navodi da je, uvidom u specifikaciju uplata po predmetnom ugovoru o kreditu (stranica 338.-342. spisa), kao i pregled prometa po kreditu (stranica 359.-380. spisa) utvrdio da je od strane korisnika kredita otplata po predmetnom ugovoru o kreditu vršena u različitim iznosima i u različite datume u odnosu na ugovorom o kreditu utvrđene datume dospijeća i nominalne iznose anuiteta prema otplatnim planovima, kao i da su uplate evidentirane prema datumima plaćanja, a knjižene sa ugovorom određenim datumom dospijeća anuiteta – svakog prvog u mjesecu. Također u poslovnim knjigama kreditora sa prvim u mjesecu kako je to određeno predmetnim ugovorom o kreditu knjižena su zaduženja iskazana u nominalnim iznosima u CHF (protuvrijednosti u HRK).

31.2. Vještak je naveo da sukladno pozitivnim zakonskim propisima (MRS, HSFI) od strane poslovne banke u poslovnim knjigama evidentiraju se zaduženja i uplate po predmetnom ugovoru o kreditu, pri čemu su za sva kašnjenja u uplatama obračunate pripadajuće zakonske zatezne kamate, odnosno na pripadajućim kontima evidentiraju se tečajne razlike (pozitivne ili negativne) kao i troškovi opomena i dr. troškovi, s odgovarajućim implikacijama na prihode i rashode, odnosno poslovni rezultat banke kao poduzetnika. Od primljenih uplata u knjigovodstvu banaka zatvaraju se prvo evidentirane obveze po troškovima opomena, zatim zatezne kamate, potom redovne kamate, te u konačnici od preostalog iznosa uplate zatvara se pripadajući dio glavnice anuiteta. Time se otplata kredita u poslovnim knjigama svodi na ugovorom i otplatnim planovima određene nominalne iznose anuiteta, odnosno datume dospijeća anuiteta.

31.3. Vještak navodi da smatra ispravnim primjenu ugovorom određenog datuma dospijeća, odnosno važećeg tečaja na datume dospijeća anuiteta kao ispravnog prilikom utvrđivanja više/manje plaćenih anuiteta, sve kako je to i utvrđeno osnovnim nalazom. U simulaciji koju tuženik prilaže pretpostavljeno su u plaćenim iznosima sadržane i zatezne kamate, troškovi opomena, moguće i drugi troškovi koji nisu niti dio postavljenog tužbenog zahtjeva, niti dio ovog parničnog postupka, niti se mogu uzeti u obzir prilikom utvrđivanja razlike anuiteta nastale uslijed primjene nišetne odredbe o valutnoj klauzuli.

31.4. Vještak je sačinio dopunu nalaza sukladno primjedbama tuženika

31.5. Na glavnoj raspravi od 20. ožujka 2024. vještak je naveo da ostaje kod svog osnovnog nalaza i mišljenja odnosno izračuna u kojem su primijenjeni datumi

dospijeca anuiteta sve kako je iskazano odredbama predmetnog ugovora o kreditu, te priloženoj dokumentaciji vezano za otplatu kredita sadržana u predmetnom spisu.

32. Sud je u cijelosti prihvatio osnovni nalaz i mišljenje vještaka, cijeneći njegov nalaz stručnim i objektivnim, osnovanim na vjerodostojnoj dokumentaciji i opće prihvaćenoj metodologiji vještačenja u identičnim predmetima. Vještak je također stručno odgovorio na primjedbe tuženika.

33. Kako iz nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka proizlazi da je tijekom trajanja otplate kredita pa do dana izrade nalaza vještaka tužitelj zbog promjene tečaja CHF platio viši iznos od 5.537,20 eura, to je sud donio odluku da tuženik isplati tužitelju navedeni iznos.

34. Tužitelj je konačno postavljeni tužbeni zahtjev postavio sukladno izračunu vještaka, a uzimajući u obzir tečaj na dan dospijeća pojedinačnog anuiteta u odnosu na tečaj na dan zaključenja ugovora o kreditu.

35. Budući je tijekom postupka utvrđeno da je tuženik navedene novčane iznose primio temeljem ništetnih ugovornih odredbi, to je je temeljem odredbe članka 323. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05.) obvezan vratiti tužitelju navedeni novčani iznos i to zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na svaki pojedinačni mjesečno više plaćeni iznos, s tim da je kamata određena sukladno odredbi članka 29. stavak 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23. i 69/26.).

36. Odbijen je istaknuti prigovor zastare i to uzimajući u obzir pravno shvaćanje izraženo u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-2245/17, od 20. ožujka 2018., odnosno kako je nesporno da je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od 4. srpnja 2013., a kojom je utvrđena ništetnost u pogledu načina ugovaranja valutne klauzule i načina promjene kamatne stope, postala pravomoćna u pogledu ništetnosti u ugovaranju valutne klauzule donošenjem presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17, od 14. lipnja 2018. Slijedom toga, zastara potraživanja preplaćenog iznosa zbog promjene tečaja CHF počinje teći od 14. lipnja 2018., a kako je tužba u ovom predmetu podnesena 10. ožujka 2020., to proizlazi da nije protekao petogodišnji zastarni rok za isticanjem restitucijskih zahtjeva temeljem tako utvrđenih ništetnih odredbi, a takav stav u pogledu početka računanja roka zastare kod ovakve vrste restitucijskih zahtjeva zauzet je i na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Su-IV-33/22, od 31. siječnja 2022.

37. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1., članka 155. i članka 164. ZPP-a.

38. Tužitelj je u ovom postupku postavio glavni tužbeni zahtjev, koji je sud odbio presudom broj: P-97/2020-37 od 30. travnja 2024., te eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji je sud prihvatio u cijelosti, te je potrebno donijeti odluku o troškovima cijelog postupka. Tužitelj u ovom postupku nije postavio dva tužbena zahtjeva, već je tražio da sud prihvati glavni tužbeni zahtjev, a podredno eventualno kumulirani zahtjev. Budući se zahtjevi tužitelja međusobno isključuju, jer glavnim tužbenim zahtjevom traži utvrđenje ništetnim cijelog ugovora o kreditu, a podrednim utvrđenje ništetnosti samo odredbe o valutnoj klauzuli, to je sud mogao prihvatiti samo jedan zahtjev. Obzirom je sud usvojio eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, te kako nisu nastali posebni troškovi radi raspravljanja o glavnom tužbenom zahtjevu, to je tuženik dužan tužitelju naknaditi troškove u cijelosti.

38.1. Nadalje, tužitelj je u ovom postupku podnio stupnjevitu tužbu sukladno odredbi članka 186.b stavka 1. i 2. ZPP, te je tužbeni zahtjev postavi na način da je

traži od suda da tuženiku naloži isplatu novčanog iznosa od 60.000,00 kuna, a konačni tužbeni zahtjev će odrediti nakon dostave dokumentacije od strane tuženika i provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja. Nakon dostave dokumentacije i provedenog vještačenja tužitelj je odredio iznos koji potražuje od tuženika, a sukladno nalazu i mišljenju vještaka. Slijedom toga, kod stupnjevite tužbe, postavljanje tužbenog zahtjeva u određenom novčanom iznosu koji je manji od novčanog iznosa koji je naveden u tužbi ne predstavlja djelomično povlačenje tužbe (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama broj: Rev-589/2021-2 od 11. listopada 2022. i broj: Rev-412/2021 od 28. ožujka 2023.). Obzirom na navedeno, a kako je sud u cijelosti usvojio tužbeni zahtjev koji je tužitelj postavio nakon provedenog vještačenja, to je tužitelj u cijelosti uspio u sporu.

38.2. Sud je tužitelju priznao trošak za sastav tužbe u vrijednosti od 100 bodova sukladno Tbr. 7. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23. i 107/25., dalje u tekstu: Tarifa), za sastav podnesaka od 29. lipnja 2022. i 29. siječnja 2024. u vrijednosti 100 bodova za svaki podnesak sukladno Tbr. 8. točki 1. Tarife, za zastupanje na ročištima od 26. rujna 2023., 20. ožujka 2024., 5. ožujka 2026. i 24. rujna 2026. u vrijednosti 100 bodova za svako ročište sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife, za pristup na ročišta za objavu presude od 30. travnja 2024. i 12. listopada 2026. u vrijednosti 50 bodova za svako ročište sukladno Tbr. 9. točki 3. Tarife, odnosno ukupno 800 bodova. Kada se vrijednost boda pomnoži sa 2,00 eura sukladno Tbr. 54. Tarife dobije se iznos od 1.600,00 eura. Tužitelju pripada PDV na navedeni trošak u iznosu od 400,00 eura sukladno Tbr. 46 Tarife, te trošak vještačenja u iznosu od 265,45 eura, kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 126,01 eura, odnosno ukupno 2.391,46 eura.

39. Sud nije tužitelju priznao trošak za sastav žalbe od 14. svibnja 2024. budući je drugostupanjski sud odbio žalbu tužitelja.

40. Na dosuđeni trošak tužitelju pripadaju zatezne kamate od presuđenja, sukladno članku 151. stavku 3. ZPP.

41. Zahtjev tuženika za naknadom parničnih troškova je odbijen temeljem članka 154. stavak 1. ZPP.

42. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Vinkovcima 12. listopada 2026.

Sudac:
Ivan Katičić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana prijema ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano u tri primjerka, a o istoj odlučuje županijski sud.

DOSTAVITI:

1. Odvjetnik Marinko Brajko, S. Radića 9/1, 31400 Osijek – pun. tužitelja
2. Odvjetničko društvo Knezović i partneri j.t.d., Radnička cesta 54, 10000 Zagreb
– pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-78997**

Kontrolni broj: **05e56-684c0-5146a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.